

Misschien komt het door het feit dat ik deze column schrijf op Valentijnsdag, maar het enige wat miste waren de bloemen, die de heren hevig blozend aan elkaar aanreikten

Valentijn

Ik kreeg pasgeleden een uitnodiging om in de gemeente Beekdalen een masterclass over aanbesteden en samenwerken bij te wonen. Superleuk om te doen en hartstikke interessant om met een club van iets van dertig aannemers en ambtenaren in alle openheid over het beheer van de openbare ruimte te sparren. Wat me het meest is opgevallen van die sessie? Het klinkt een beetje suf, maar het meest opvallende was vooral dat de aanwezigen het vooral heel erg met elkaar eens waren. Misschien

Aannemers beseffen prima dat groenbeheerders waar voor hun geld verwachten. En groenbeheerders begrijpen evengoed dat een aannemer centen moet verdienen

komt het door het feit dat ik deze column schrijf op Valentijnsdag, maar het enige wat miste waren de bloemen, die de heren hevig blozend aan elkaar aanreikten.

Ik kan er niets aan doen, maar een parallel met de verhouding tussen de Nederlandse politiek en de Nederlandse burger drong zich erg aan mij op. In de politiek worden verschillen tussen mensen en doelgroepen vaak kunstmatig versterkt, terwijl er in de dagelijkse praktijk vaak heel veel respect is voor elkaars standpunt. Aannemers beseffen prima dat groenbeheerders waar voor hun geld verwachten. En groenbeheerders begrijpen evengoed dat een aannemer centen moet verdienen.

Het enige moment waarop iets van tweespalt te merken was, was toen beide docenten daar min of meer op aanstuurden en ambtenaren stimuleerden om vooral assertief in de samenwerking te staan. Ik had overigens niet het idee dat de aanwezige aannemers en groenbeheerders hierdoor geïnspireerd werden. Daar was de opinie: laat de regels, maar mooi de regels. Wij knappen het onderling met wederzijds respect voor elkaars belangen wel op.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!